

960814-1

Konečná a dokonce konstantní rychlost šíření světla by mohla mít úzkou souvislost s kvantovou povahou času, tj. s tím, že kvantové děje mohou trvat pouze celistvé násobky nejkratšího trvání, tj. časového kvanta. Není zcela zřejmé, jaké by to mělo důsledky z relativistického pohledu: je myslitelné, že délka trvání nejmenšího časového kvanta by mohla být také konstantou?

S kvantovou povahou času by mohl souviset i počátek vesmíru (resp. počátky vesmírů). Jestliže doba trvání každé virtuální částice je tím kratší, čím je částice „hmotnější“ (event. „energetičtější“), pak se může stát, že při vysoce hmotných či energetických částicích nemůže k jejich anihilaci dojít prostě proto, že povinný termín takové anihilace spadá pod hranici nejkratšího časového trvání, tj. pod rámeček nejmenšího kvanta času.

Vznik každé virtuální částice je nutně provázen příslušným vznikem určitého (možná ne vždy nejkratšího) kvanta času, ale je otázkou, zda mezi obojím je taková spojitost, která nepřipouští nějaký typ oddělení nebo alespoň jakéhosi přeryvu, fázové proměny.

(Písek, 960814-1.)